ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στὸν δικηγόρο κ. Σ.. παρουσιάζεται ὁ γείτονάς του ξενοδόχος :

— Κύριε Σ.., ὅταν ἕνας σκύλος κάμῃ ζημία σ' ἕναν ἄνθρωπο, ὁ κύριος τοῦ σκύλου χρωστάει νὰ τὸν ἀποζημιώσῃ ;

— Μάλιστα.

— Τότε σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ πληρώσετε τρεῖς δραχμὲς γιὰ ἕνα κοτόπουλο ψητὸ ποὺ μ' ἅρπαξεν ὁ σκύλος σας ἀπὸ τὸ μαγειρειό !

— Καλά,νὰ τὶς πληρώσω· μὰ καὶ σὺ κάνει νὰ μοῦ δώσῃς πέντε φράγκα γιὰ τὴ συμβουλὴ ποὺ μοῦ ζήτησες τώρα.Λοιπὸν φέρε ἀκόμη 2 φράγκα γιὰ νὰ ξοφλήσῃς !

***

Τέσσαρα πράγματα πρέπει νὰ ζητᾶμε ἀπ' τὴν γυναῖκα :

— Νὰ ἔχῃ τὴν ἀρετὴ στὴν καρδιά της.

— Τὴν σεμνότητα ἐπὶ τοῦ μετώπου.

— Τὴν γλυκύτητα ἐπὶ τῶν χειλέων.

— Τὴν ἐργασία εἰς τὰς χεῖρας.

***

Στὸ θέατρο ὁ κ. Σ. θέλοντας νὰ βλέπῃ καλὰ τὴν παράστασι σηκώνεται ἀπ' τὴ θέσι του καὶ μένει ὄρθιος. Ὁ ὀπισθέν του καθήμενος τὸν παρακαλεῖ νὰ καθήσῃ κάτω.

— Καθίστε, παρακαλῶ, Κύριε...

— Ὦ ! εὐχαριστῶ, ἀποκρίνεται ὁ Σ..., δὲν κουράζομαι καθόλου !..

***

— Ἄχ, κερὰ Κώσταινα, δὲν ξέρεις τὶ κακὸ μοῦ συνέβηκε χθές ! Πέφτ' ὁ Νῖκος μου ἀπὸ τὴν σκάλα κάτω καὶ χτυπάει τὸ κεφάλι του ἀπάνω σὲ μιὰ γλάστρα...

— Χριστὸς καὶ Παναγιὰ !

— Αὐτὸς δὲν ἔπαθε τίποτε, δηλαδή, μὰ μοῦ 'σπασε ἡ γλάστρα !

***

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἀγαπάει τὴν πεθερά της, λατρεύει τὸν σύζυγό της.

Κατεψυγμένος

τὰ γυμνὰ ὄμορφα μπράτσα της ὅπως καὶ οἱ ὦμοι της δὲν ἔφερναν καμμιὰ πληγή. Ὅλοι ἀπροῦσιαν καὶ σὰν σπκώθηκε κ' ἄνοιξε τὰ μάτια της ἔτρεξαν νὰ τὴν ρωτήσουν τὴν αἰτία τῆς ἀρρώστειας της. Μὰ δὲν εἶχε δύναμι νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ καὶ τοὺς εἶπε νὰ περιμένουν ὡς τὴν αὐγή. Ὕστερα ἔφυγε σιγὰ - σιγὰ πρὸς τὸ χωριὸ χωρὶς κανεὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὴν ἐμποδίσῃ· ἀπὸ πίσω πήγαιναν ὅσοι εἶχαν βάλει τὴ φωτιά.

Σὲ λίγο βγῆκε ὁ ἥλιος κι' ἀκούστηκαν τὰ κουδουνάκια τοῦ λεωφορείου ποὺ ἔφερνε τοὺς ταξειδιῶτες ἀπ' τὸ σταθμὸ ποὺ ἦταν ὡς τρεῖς ὧρες μακρυὰ ἀπ'τὸ χωριό.Στάθηκε στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου καὶ κατέβηκε ὁ Μιγκέλ, μὲ τὸ πρωΐσινο παλτό του ριγμένο στὶς πλάτες του.

Ἄξαφνα βλέποντας τὴν Πία σὲ τὶ κατάστασι βρισκόταν καὶ τόσο κόσμο ξοπίσω της, τρόμαξε. Ἔτρεξε κοντά της μὰ ἡ Πία τὸν σταμάτησε :

— Μιγκέλ.... Ὦ ! Μιγκέλ ! προτοῦ νὰ μὲ πλησιάσῃς καὶ γιὰ νὰ μὴ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι σοῦ ἔκανα κακὸ πές τους τὶ σοῦ ὁρκίστηκα τὸ βράδυ ποὺ ἔφευγες.....

Κι' ὁ Μιγκὲλ φώναξε γιὰ ν' ἀκουσθῆ ἀπ' ὅλους :

— Ἠλίθιοι.... Πόσο ἠλίθιοι καὶ χοντροκέφαλοι εἶστε.... Ἀπὸ καιρὸ τώρα καταλάβαινα τὶς πονηρὲς ἐφευρέσεις σας καὶ τὴν κακία σας. Σὰν ἐταξείδευα στὴ Λερίντα ἔτρεμα ποὺ ἄφηνα μόνη της τὴν Πία, τὴν ἀγαπημένη μου γυναικοῦλα..... Καὶ γιὰ νὰ μένω ἥσυχος μοῦ ὁρκίστηκε πὼς δὲν θὰ ξανάβγαινε ἀπὸ τὸ σπῆτι της λέγοντας πὼς ἦταν ἄρρωστη. Καὶ τελειώνοντας αὐτὰ τὰ λόγια τὴν ἀγκάλιασε σφιχτὰ ρωτῶντας τη τὶ τῆς ἔκαναν.

— Σὲ μένα τίποτε, τοῦ ἀποκρίθηκε, μὰ σκότωσαν τὸ φτωχό μου σκυλὶ τὴν Πάκα ποὺ ἄφηνα νὰ βγαίνῃ τὴ νύχτα γιὰ νὰ μὴ τὴ χτυπήσουν.

Τότε ὅλοι γύρισαν στὰ σπήτια τους χωρὶς νὰ βγάλουν μιλιά. Πίσω ἀπ' ὅλο αὐτὸ τὸν κόσμο τὸν μεταμελημένο ἐρχόντουσαν σιγὰ- σιγὰ ἀγκαλιασμένοι ὁ Μιγκὲλ καὶ ἡ Πία ποὺ τὴν εἶχε σκεπάσει μὲ τὸ πράσινο παλτό του.

. . . . . .

—Καθὼς βλέπεις,ἐξακολούθησε ἡ Λόλα,ἡ Πία προτιμοῦσε νὰ κατῇ μέσα στὸ σπήτι της παρὰ νὰ παραβιάσῃ τὸν ὅρκο της.

Ἴσως στὸν κόσμο ὑπάρχουν πολλὲς ἱστορίες ἀγάπης,μὰ αὐτὲς ποὺ διηγοῦνται στὴν πατρίδα μου,τὴν Ἱσπανία εἶνε ἡ καλλίτερες ἀπ' ὅλες !...

Μετφρ. **Π.Χ.Μεντζελοπούλου**

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΖΩΑ

ΣΚΥΛΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ

[Πῶς διενεργεῖται τὸ λαθρεμπόριο. - Τὰ τεχνάσματα τῶν λαθρεμπόρων. — Πῶς γυμνάζουν τὰ σκυλιά τους. — Ἡ ἱστορία τοῦ «Πονηροῦ». — Πῶς ἐπλούτισε τὸν κύριό του. — Ἡ ἐπικήρυξίς του. -- Πῶς ἐπέρασε γιὰ πρόβατο. -- Κάτω ἀπὸ τὸ ἁμάξι τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ. — Τὸ ἡρωϊκόν του τέλος.]

Μεταξὺ τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα κατὰ καιροὺς ἐπενόησαν οἱ λαθρέμποροι πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν φυλάκων τῶν τελωνείων, εἶναικαὶ ἡ εἰσαγωγὴ τῶν λαθρεμπορευμάτων διὰ σκύλων,τοὺς ὁποίους μορφώνουν πρὸς τοῦτο καταλλήλως. Στὰ βόρεια σύνορα τῆς Γαλλίας ἐφορεύθη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν τελωνοφυλάκων ἕνα σκυλί τὸ ὁποῖο ἔφερε ἐπάνω του ἱκανὸ ἀριθμὸ πούρων, μετὰ μεγίστης δεξιότητος ἀποκεκρυμμένων. Οἱ λαθρέμποροι εἶχαν κουρέψει ἐντελῶς τὸ ζῶον ἀπὸ τῶν ἰσχίων μέχρι τῆς ὠμοπλάτης, ἀφῆκαν δὲ ἀνέπαφον τὸ τρίχωμα τοῦ ὑπολοίπου σώματος. Τὸ μέρος ὅμως ποὺ ἐκούρεψαν ἐσκέπασαν μὲ δέρμα, φέρον τεχνητὸν τρίχωμα, ὅμοιο μὲ τὸ τοῦ σκύλου. Κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα αὐτὸ ποὺ δὲν διεκρίνετο καθόλου γιὰ πρόσθετο, ἦσαν κρυμμένα τὰ λαθραῖα ποῦρα.

Οἱ κατὰ τὰ μέρη αὐτὰ λαθρέμποροι, ὑπηρετοῦνται θαυμασίως ἀπὸ τοὺς σκύλους, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἔξυπνοι καὶ γρήγοροι στὰ πόδια σύμμαχοί τους. Τὰ ζῶα αὐτὰ ἔχουν, ὡς γνωστόν, ὀξυτάτην καὶ τὴν ὄσφρησιν καὶ τὴν ἀκοὴν καὶ εἶνε πολὺ εὔρωστα. Μὲ τὰ προσόντα αὐτὰ κατορθώνουν νὰ διαφεύγουν μιὰ χαρὰ ἀπ'τοὺς τελωνοφύλακας.

Οἱ σκύλοι αὐτοὶ ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν, γιὰ νὰ μάθουν νὰ μεταβαίνουν ἀπὸ ἕνα ὡρισμένο μέρος εὑρισκόμενον στὸ Βέλγιο, εἰς ἕτερον, εὑρισκόμενον ἐπὶ τοῦ γαλλικοῦ ἐδάφους καὶ τἀνάπαλιν. Κατὰ τὰς πορείας αὐτὰς πρέπει νὰ ἀποφεύγουν πᾶσαν συνάντησιν μὲ τοὺς τελωνοφύλακας καὶ χωροφύλακας. Γι' αὐτὸ αἱ λαθρεμπορικαὶ ἐκστρατεῖαι γίνονται μόνον τὴν νύχτα ἢ κατὰ τὴν χαραυγήν. Οἱ φέροντες τὰ λαθραῖα σκύλλοι ἀποφεύγουν ἐπὶ πλέον τοὺς γνωστοὺς δρόμους καὶ ἀκολουθοῦν ὡρισμένας ἀτραπούς, γνωστὰς σ' αὐτοὺς μόνον καὶ τοὺς λαθρεμπόρους. Προικισμένοι μὲ ὀξυτάτην ὄσφρησιν, δὲν προχωροῦν παρὰ ἀφοῦ πεισθοῦν, ὅτι τίποτε τὸ ὕποπτο δὲν ὑπάρχει στὸ δρόμο τους.Ὁ κύριος τοῦ σκύλου λαθρέμπορος γιὰ νὰ τὸν συνηθίσει στὶς ἐκστρατεῖες αὐτὲς περνᾶ τὰ σύνορα καὶ πηγαίνει καὶ περιμένει σ' ἕνα σταθμὸ ἐκεῖ πλησίον. Ὁ σκῦλος ἀφήνεται νηστικὸς. Τὸν ὁδηγεῖ στὸν κύριό του ἀπὸ μυστικοὺς δρόμους ἕνας ἄλλος λαθρέμπορος. Ὅταν φθάσουν στὸ σταθμὸ ὁ κύριος τοῦ σκύλου τοῦ δίνει νὰ φάγῃ. Αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται πολλὲς φορὲς κι' ἔτσι συνηθίζει νὰ πέρνῃ κρυφοὺς δρόμους πρὸς συνάντησιν τοῦ κυρίου του. Ὅταν συνηθίσει καὶ σ' αὐτὸ ὁ σκύλος, τὸν μαθαίνουν ν' ἀποφεύγῃ τοὺς τελωνοφύλακας καὶ χωροφύλακας. Πρὸς τοῦτο διάφοροι λαθρέμποροι ντύνουνται ὡς τελωνοφύλακες καὶ ἀστυνομικοι, παραφυλᾶν στὸ δρόμο ποὺ θὰ περάσῃ τὸ σκυλὶ καὶ τοῦ ρίχνονται μὲ ξύλα, μὲ πέτρες, μὲ πυροβολισμοὺς. Ἔτσι ὁ σκύλος ξέρει στὸ ἑξῆς καὶ ποιὸ δρόμο πρέπει νὰ πάρῃ καὶ ποὺ πρέπει νὰ συναντήσῃ τὸν κύριό του, ξέρει ὅτι πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τοὺς χωροφύλακας. Εἶνε δηλαδὴ τελειοποιημένος. Καὶ τὸ λαθρεμπόριον διενεργεῖται πλέον θαυμάσια.

Στὴν πόλι Μαβέζ θυμοῦνται ἀκόμη ἕνα τετραπέρατο σκύλο, «Πονηρόν» καλούμενον,ὁ ὁποῖος σὲ διάστημα ὀλίγου χρόνου ἐπλούτισε τὸν κύριό του, φτωχὸ ἄνθρωπο, ὅστις μόλις κατώρθωνε πρὶν νὰ διατρέφῃ τὴν σύζυγο καὶ τὰ τέκνα του. Ὁ κύριος τοῦ«Πονηροῦ» γιὰ νὰ μὴ πεθάνῃ τῆς πείνας ἀπεφάσισε στὸ τέλος νὰ κάμῃ τὸν λαθρέμπορο καὶ ἐγύμνασε πρὸς τοῦτο καταλλήλως τὸ σκυλί του. Ἔτσι κατώρθωνε νὰ εἰσάγῃ στὴ Γαλλία δαντέλλες καὶ ἄλλα εἴδη λαθρεμπορικῶς. Τὰ πρῶτα χρήματα γιὰ τὴν ἐπιχείρησί του αὐτὴ τὰ δανείσθηκε. Ἀλλὰ ἡ δουλειές του πῆγαν πολὺ καλά. Ἡ πρώτη του ἀπόπειρα ὑπῆρξεν εὐτυχὴς καὶ καρποφόρος. Τὴν ἐπανέλαβε λοιπὸν καὶ μέσα σὲ λίγα χρόνια ἀπόχτησε σπίτι, ἀμπέλια, χωράφια, ἁμάξια !... Μὴ νομίσετε ὅμως πῶς ὁ πλοῦτος του τὸν ἔκαμε πειὸ φρόνιμο. Ἀντιθέτως ἐξακολούθησε τὸ λαθρεμπόριο ὥς που μιὰ μέρα οἱ τελωνοφύλακες εἰδοποιήθησαν καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ «Πονηροῦ» ἐπεκηρύχθη ὅπως γίνεται καὶ γιὰ τοὺς ληστάς. Ἐνέδρες λοιπὸν ἐστήθηκαν καὶ ἄγριος ἀγὼν πονηρίας ἄρχισε νὰ διεξάγεται μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν τελωνοφυλάκων. Ὁ «Πονηρὸς» εἶχε λευκὸ τρίχωμα. Εἶχαν δοθῆ λοιπὸν τὰ χαρακτηριστικά κου σ' ὅλους τοὺς τελωνιακοὺς σταθμούς. Ὁ κύριός του τὸν ἔβαψε τότε μαῦρο, κατόπιν καστανό, γκρίζο, ἀσπρόμαυρον ! Συγχρόνως καὶ ὁ «Πονηρὸς» ἀνέπτυξε μεγίστην δεξιότητα, ὅπως προφυλάσσεται. Κάποτε πέρασε τὰ σύνορα μαζὺ μ' ἕνα κοπάδι προβάτων, ἐκληφθεὶς κι' αὐτὸς γιὰ πρόβατο. Ἄλλοτε πάλι ἐταξείδεψε τρέχοντας διαρκῶς κάτω ἀπὸ ἕνα ὄχημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαινε ἕνας.... τελωνιακὸς ἐπιθεωρητής!Ὁ σπάνιος αὐτὸς σκύλος εἶχε τέλος τραγικώτατον θάνατον.Καταδιωκόμενος μιὰ ἡμέρα ὑπὸ τῶν τελωνοφυλάκων,θέλησε νὰ διαβῇ τὸνΣκάλδιν κολυμπῶντας γιὰ νὰ γλυτώσῃ, ἀλλὰ πληγώθηκε ἀπὸ μιὰ σφαῖρα καὶ ἐξέπνευσεν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Γενομένης ἐρεύνης ἐυρέθηκαν ἐπ' αὐτοῦ δαντέλλες ἀξίας πλέον τῶν 15,000 φράγκων!

Ο Β'. ΤΟΜΟΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Μὲ τὸ σημερινὸν φύλλον τὸ «Μπουκέτο» εἰσέρχεται εἰς τὸν τρίτον τόμον του. Ὁ δεύτερος τόμος τοῦ «Μπουκέτου», τόμος ὀγκώδης ἐξ 900 περίπου σελίδων, εἰκονογραφημένος, πλουσιώτατος, μὲ τὴν ἐκλεκτοτέραν ὕλην εἶνε ἤδη ἕτοιμος, χρυσόδετος καὶ πωλεῖται ἀντὶ δραχμῶν 175. Εἶνε τὸ καλλίτερον βιβλίον τὸ ὁποῖον δύναται νὰ κοσμήσῃ μίαν βιβλιοθήκην.